

РЕШЕНИЕ

№ 26810

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1242** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "КМА 07" ООД, ЕИК:[ЕИК], [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от Й. К. А., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220224005802-091-001/11.08.2025 г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1543/08.12.2025 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С.. С акта се начислява ДДС и не се признава правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 106 783, 23 лв. След извършените корекции с РА за декларираните резултати за периодите от м. 09 до м. 12.2024 г. на задълженото лице се установява задължение за внасяне на ДДС в размер на 977,14 лв., ведно с лихви в размер на 104,68 лв. С Решение № 1543/08.12.2025 г. на директора на ОДОП – С., РА е частично потвърден като е изменен, както следва – допълнително начисленият ДДС за периодите от м. 09.2024 г. до м. 12. 2024 г. е определен на 66766,88 лв., вместо посоченият в РА – 106181,75 лв., а непризнатото право на приспадане на данъчен кредит за м. 09 и м. 10 от 2024 г. е коригиран на 578, 97 лв. вместо 601,48 лв.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на материалния закон. Оспорват се констатациите на приходните органи, обосновали допълнителното начисляване на ДДС и непризнаване правото на данъчен кредит. Според оспорвания ревизията е извършена извън периода, за който е издадена заповедта за възлагане. Също така се твърди, че ревизионния доклад не е приложен към РА, сочи се, че РА не отговаря на

изискванията на чл. 120 от ДОПК и, че дружеството жалбоподател не е следвало да издаде фактури, в които да начисли ДДС. Претендира се отмяна на РА в обжалваната му част. Представя писмени бележки с доводи по съществото на спора в срок.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в с.з., чрез юрк. А., оспорва основателността на жалбата по съображенията и правните изводи, посочени в потвърждаващото РА Решение № 1543/08.12.2025 г. Претендира разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, I отделение, 86-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220224005802-020-001/07.11.2024 г., връчена на 25.11.2024 г. по електронен път, издадена от Г. М. В. – Н., на длъжност началник сектор “Ревизии“ в дирекция “Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „КМА 07“ ООД за определяне на задълженията за ДДС за периодите от 01.07.2024 г. до 30.09.2024 г. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22220224005802-020-002/24.01.2025 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 25.02.2025 г. Със ЗИЗВР №Р- 22220224005802-020-003/05.02.2025 г. е разширен обхватът на ревизията по ЗДДС и са добавени периодите от 01.10.2024 г. до 31.12.2024 г. Със ЗИЗВР №Р-22220224005802- 020-004/24.02.2025 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 25.04.2025 г. Цитираните заповеди са издадени от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22220224005802-092-001/12.06.2025 г. Срещу РД е подадено писмено възражение и са приложени доказателства. Възражението е разгледано като процесуално допустимо и е преценено като неоснователно.

С оглед установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество органите по приходите предприемат следните процесуални действия:

1. На основание чл.37, ал.3, чл.53 и чл.56, ал.1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения: ИПДПОЗЛ № Р-22220224005802-040-001 / 15.11.2024г., което е връчено на 25.11.2024 г. заедно със Заповед за възлагане на ревизия, по електронен път. Представени са документи и счетоводни регистри по електронен път на 08.12.2024г.

Поради разширяване обхвата на ревизията е изготвено второ искане за представяне на документи и писмени обяснение № Р-22220224005802-040-002 / 24.02.2025г. , което е връчено на 26.02.2025 г. Представени са документи и счетоводни регистри по електронен път на 04.03.2025г.

2. Извършено е посещение на адреса за кореспонденция, с цел преглед на оригинални счетоводни документи и регистри. В момента на посещението, в присъствието на Й. К. А., управител на „КМА 07“ ООД, са представени оригиналните документи и счетоводни регистри за преглед. Извършен е преглед на договори за строително монтажни работи на недвижим имот къщи „ Г" и „ Д", които не са представени в хода на ревизията. Уточнени са салдата по основните счетоводни сметки. Извършено е физическо посещение на къщи „ Г" и „ Д" с цел установяване етапа на завършеност. За действията на органите по приходите е съставен протокол обр. Кд-73 № 2049471/23.04.2025 г.

3. Извършени са проверки в информационните масиви на НАП, както за ревизираното лице, така и за контрагентите му:

- Изготвена е справка от ТР за актуално състояние и обявени актове.

- Извършена е проверка в информационната база данни на НАП за подавани СД за ДДС, дневници за покупки и продажби.
- Извършена е проверка в ПП ИСК относно текущи и приключили контролни производства.
- Извършена е проверка в информационната база данни на НАП за наличие на регистрирани търговски обекти и трудови договори.
- Извършена е проверка в информационната база данни на НАП за наличие на просрочени данъчни и осигурителни задължения.
- Извършена е проверка в регистъра на ФУДВ с НАП, относно наличие на касови апарати и регистрирани отчети в НАП.
- Извършена е проверка в информационната база данни на НАП относно подадени декларации обр. 1 и обр. 6, брой лица с действащи договори.
- Извършена е проверка на данните, съдържащи се в имотния регистър на Служба по вписванията.

В частта на облагането по ЗДДС, органите по приходите констатираха, че в периодите преди ревизирания, както и в ревизирания период, дружеството е упражнявало право на приспадане на данъчен кредит /ДК/ по множество фактури за извършени строително монтажни работи по договори, покупка на строителни материали, битумни керемиди, хидроизолация, пирони, СМР-направена на дъсчена обшивка на покрив, поставяне на битумни керемиди и много други. Фактурите са издадени от различни доставчици и са включени в дневниците за покупки на жалбоподателя, след което са вложени в строителството на къщи „Г“ и „Д“, но не е извършено префактуриране към собствениците на бъдещите къщи, които всъщност са собствениците на парцела М. М. А. и Й. К. А.. Извършено е префактуриране към дружеството „КМА 23“ ЕООД, което към момента на издаване на фактурите не е собственик нито на парцела, нито на къщите, които предстои да бъдат изградени. Това е една от причините, поради което на КМА 23 ЕООД е отказано правото на приспадане на ДК по получените от КМА 07 ООД фактури, издадени с цел прехвърляне на собствеността върху строителните материали. След отказа на ДК от страна на данъчната администрация в издаден РА № Р-22002324001276-091-001 / 09.10.2024 г. и АПВ № П-22002324207536-004-001/ 19.01.2024г., ревизираното дружество издава кредитни известия към издадените вече фактури, описани по-горе, с които нулира размера на начисления в продажбите ДДС и данъчната основа на доставки към „КМА 23“ ЕООД. Така за ревизираните периоди дружеството „КМА 7“ ООД декларира резултат по ЗДДС за възстановяване в размер на 105 846, 07 лв.

При извършените проверки ревизиращите органи установяват, че материалите получени по разходните фактури на „КМА 7“ ООД, по които дружеството вече е упражнило правото на данъчен кредит са вложени в строителството на къщи „Г“ и „Д“. Като „КМА 7“ ООД не е собственик на парцела, върху който строи, няма сключен договор за строителство със собственика на парцела, няма учредено право на строеж. Дружеството не извършва друга дейност, различна от дейността по изграждане на къщи „Г“ и „Д“. Между свързаните лица „КМА 07“ ООД, „КМА 23“ ЕООД и М. А. и Й. А. са извършени доставки въз основа и на устни договорки, без непременно да са били скрепени с писмени договори и ревизиращите са дали приоритет на съдържанието на извършваната дейност, а не на формалното изражение на същата и на съставените документи.

Така в РА данъчната администрация приема, че всички получени доставки на стоки и услуги са свързани единствено с изграждане на двете къщи, които първоначално са собственост на двамата съдружници в „КМА 07“ ООД, а впоследствие поради продажба на поземления имот на 03.10.2024г. стават собственост на „КМА 23“ ЕООД. Направено е заключението, че за „КМА 07“

ООД е налице задължение за префактуриране на извършени строителни работи и доставка на строителни материали към собственика на имота, който е и бъдещ собственик на построеното върху него (чл. 181 от ЗУТ). Съответно до 03.10.2024 г. разходите за материали и строителство да се префактурират на М. А. и Й. А., а след тази дата на „КМА 23“ ЕООД, което е новия собственик на поземления имот от 03.10.2024 г.

С оглед горното и на основание чл. 86. ал. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 6/9 от ЗДДС за периодите от м. 09.2024 г. до м. 12.2024 г. е начислен ДДС общо в размер на 106 181.75 лв. При определяне на размера на начисления ДДС за всеки от посочените периоди ревизиращите са приели, че той следва да е съпоставим с размера на ползания данъчен кредит.

След проведено административно обжалване, в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, е постановено Решение № 1543/08.12.2025 г., с което директорът на Дирекция "ОДОП" С. е приел жалбата за недопустима, в частта, в която с нея се обжалват резултатите, установени в РА по ЗДДС за периоди м. 07 и м. 08, тъй като за същите не са установени корекции на декларираните от лицето резултати. В тази част поради липса на правен интерес директорът на Дирекция „ОДОП“ оставя жалбата без разглеждане. В останалата част приема, че жалбата е допустима и частично основателна. Така изменя РА № Р-22220224005802-091-001/11.08.2025 г. като: Установения с РА резултат по ЗДДС за периода м. 09.2024 г. ДДС за внасяне в размер на 8 903.43 лв. се определя на ДДС за възстановяване в размер на 28 863.13 лв., а определените лихви в размер на 93.39 лв. - в размер на 0.00 лв. Резултата по ЗДДС за м. 10.2024 г. ДДС за внасяне в размер на 116.63 лв. се променя на ДДС за възстановяване в размер на 598.51 лв., а лихвите в размер на 11.29 лв. - в размер на 0.00 лв. Установения с РА резултат по ЗДДС за м. 11.2024 г. ДДС за възстановяване в размер на 51.968 лв. става ДДС за възстановяване в размер на 879.80 лв. И за м. 12.2024 г. от ДДС за внасяне в размер на 12.00 лв. се преобразува в ДДС за възстановяване в размер на 115.86 лв.

Решението е връчено на дружеството на 11.12.2025 г. по електронен път (л. 30). Жалбата до съда е подадена чрез органа на 29.12.2025 г. и входирана на 05.01.2026 г. с вх. № Ж-0001-575#2. Същата е подадена в срок съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 6 от ГПК, тъй като 29.12.2025 г. е първият следващ присъствен ден.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Същият е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл. 175, ал. 1 ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него Ревизионен доклад /РД/ №Р- 222202240005802-092-001 от 12.06.2025 г. , съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 от ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РД е заявено от ревизираното лице, същото е обсъдено в РА /л. 91 от делото/, което обуславя факта, че не е налице формален порок по чл. 120, ал. 2, изр. 2 ДОПК.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения.

Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на Заповед за възлагане на ревизия Заповед №Р-22220224005802-020-001 от 07.11.2024 изменена с три други заповеди от 24.01.2025 г, 05.02.2025 г. и 24.02.2025 г., като всички заповеди са връчени електронно. Зповедите за възлагане на ревизия са издадени от Г. М. В. - Н., на длъжност началник в отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-404 от 27.05.2024 г. на и. д. директора на ТД на НАП С.. Всички заповеди имат задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения по ЗДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК, който впоследствие е продължен /със ЗИЗВР/. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Ревизията е извършена в определения срок. Ревизията е извършена в обхвата на видовете задължения и на периодите, за които е възложена, противно на твърденията на жалбоподателя. Тъй като се касае за установяване на задължения за ДДС, приложима в случая е разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗДДС.

За резултатите от ревизията е съставен РД, съдържанието на който съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника доказателства на електронен носител, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл. 184 ГПК.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). „КМА 7“ ООД черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като той твърди положителния факт, че всички законови изисквания за ползване на данъчен кредит са изпълнени от дружеството и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в обжалваната част. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест, както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с определение от 20.02.2026 г., като

на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия. Страните не сочат нови доказателства и нямат доказателствени искания. Считат, че спорът между тях е изцяло правен и е свързан с това дали е налице основание за начисляване на ДДС, съответно дали дружеството жалбоподател е следвало да издаде фактури към последващ получател, в които да начисли ДДС.

В съответствие с нормата на чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещ като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие (чл. 25, ал. 1 ЗДДС), което в съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б."а" от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил право на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършваните от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон.

След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 в. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС - данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател.

По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока по смисъла на по чл. 6/9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва, респективно – не възниква изискуемост на данъка в хипотезата на чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл. 68, ал. 2 ЗДДС, не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗДДС (аналогична на чл. 178, б."а" от Директива 2006/112/ЕО).

От горния анализ се установява, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

- качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/;
- наличие на данъчен документ от получателя – чл. 71, т. 1 ЗДДС;
- получаването на стоките/услугите по доставката /"...действителното извършване на облагаемата сделка..."
- отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да е елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. В процесния случай по мотиви, изложени по-долу, недоказано остава четвъртото условие.

По делото не е спорно и това се установява от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/ от страна на преките доставчици, в която е начислен данъкът по смисъла на чл.86 от ЗДДС. Не е спорно между страните, че в предходни периоди „КМА 07“ ООД е осчетоводило в качеството си на получател множество фактури от различни доставчици за извършени строително монтажни работи и покупка на различни видове строителни материали. Ревизиращите органи също така не оспорват наличието на качеството на данъчнозадължено лице по тези доставки, нито на доставчика, нито на получателя – „КМА 07“ ООД.

Законът, обаче не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка (чл. 68, ал. 1 от ЗДДС). В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. В процесния ревизионен акт не са изложени доводи относно недействителност на осчетоводените доставки. Данъчните органи и ревизираното дружество не спорят, че доставката на въпросните стоки и услуги е реално извършена.

Съгласно чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

В настоящия случай с РА органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по ЗДДС на жалбоподателя по доставки, които са включени в дневниците му за покупки, но след това не са префактурирани. Органите по приходите приемат, че „КМА 07“ ООД следва да фактурира получените стоки и услуги на ФЛ М. А. и Й. А. до 03.10.2024 г., а получените след тази дата строителни материали и труд следва да се фактурират на „КМА 23“ ЕООД.

Съгласно чл. 69 от ЗДДС, доставките, за които регистрираното лице има право на приспадане на данъчен кредит, трябва да се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. Тълкуването на тази норма води към безспорния извод, че направените разходи, във връзка, с които регистрирано лице, може да ползва право на данъчен кредит, следва да имат пряка и непосредствена връзка с конкретна облагаема доставка и същата да е пряко свързана с друга, извършана от същото лице последваща доставка. Съдебна практика последователно сочи, че само наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени последващи доставки, ще породят право на приспадане на ДДС. Ако не може да се установи конкретна и пряка връзка между получена и извършена доставка, от лицето, претендиращо право на приспадане на ДДС, следва да се провери дали направените разходи за получени стоки или услуги са част от общите разходи, които са свързани с цялостната икономическа дейност на това лице. И в единия, и в другия случай наличието на пряка и непосредствена връзка предполага, че разходите по получените доставки са включени в цената на конкретни извършени доставки или съответно в цената на стоките или услугите, доставяни от данъчнозадълженото лице в рамките на икономическата му дейност. С оглед разпределената от

съда доказателствена тежест и събраните доказателства настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателят не доказва наличието на изброените по-горе предпоставки за ползването на данъчен кредит.

В хода на съдебното производство се установи, че дружеството „КМА 07“ ООД не представя доказателства за извършването на друг вид икономическа дейност, извън строежа на къщи „Г“ и „Д“. Съответно, за да бъде ползвано правото на данъчен кредит дружеството следваше да докаже пряката и непосредствена връзка на облагаемите доставки със строежа на двете къщи. Това не се случи, тъй като „КМА 07“ ООД не е собственик на парцела, върху който се строи, не е строителна фирма, която има сключен договор за строителство със собственика на парцела (споразумението от 20.10.2024 г. е сключено от лице, което вече не е собственик на парцела), няма и учредено право за строеж върху парцела. Тоест жалбоподателят не обвързва получените доставки с извършваната от него икономическа дейност като по този начин не спазва изискванията на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС.

За да бъде признато правото на данъчен кредит по процесните доставки е трябвало „КМА 07“ ООД да удостовери, че самостоятелно извършва строителството на къщи „Г“ и „Д“ като разполага с необходимата техническа и материална обезпеченост, както и с нужните права, а именно – право на собственост върху парцела, договор за строителство или преотстъпено право на строеж. Или по друг начин да докаже, че получените доставки и услуги са ползвани и включени в цената на други стоки и услуги, които дружеството доставя в рамките на своята икономическа дейност, след преработка, препродажба, най-често след добавяне на някаква стойност, която да резултира в по-висока продажна цена. Съответно да издаде фактури, които да докажат последващата реализация на получените и осчетоводени като разход стоки и услуги. Всъщност дружеството е издало такива фактури: № [ЕГН]/31.01.2024 г., № [ЕГН]/30.04.2024 г. и № [ЕГН]/11.07.2023 г., но към същите след влизане в сила на РА № Р-22002324001276-091-001/09.10.2024 г. са издадени кредитни известия и по този начин се нулира размера на начисления в продажбите ДДС. Така и математически възниква претендираното от жалбоподателя ДДС за възстановяване. Същото, обаче е неоснователно, а изводите на данъчните органи – правилни. След като дружеството не доказва по надлежен ред, че ползва стоките и услугите, които са му фактурирани, за да извърши само строителните дейности на къщите, то за да спазва изискванията на ЗДДС е необходимо да фактурира същите към собствениците на имотите. С оглед договора за продажба на имота / л. 258 от делото/ част от строителните материали и услуги следва да се фактурират към физическите лица М. А. и Й. А. до продажбата на имота на 03.10.2024 г., а след това на дружеството купувач – „КМА 23“ ООД.

С ревизионния акт е установено, че в дневника за покупки и продажби на „КМА 07“ ООД са включени фактури за получени доставки, които не са открити като насрещни документи в дневниците за продажби на доставчиците, за които е налице дублиране или е допусната техническа грешка (отчетени са по-големи стойности на ДДС). Изводите на данъчната администрация в тази част не се оспорват от жалбоподателя и той не сочи доказателства, които да ги оборват.

Съгласно чл. 71 от ЗДДС, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит данъчнозадълженото лице трябва да изпълни едно от посочените условия в разпоредбата. В случая е приложима т. 1, лицето следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. Чл. 114 от ЗДДС урежда изискуемите реквизити на данъчната фактура.

В хода на производството, съдът установи, че фактурите от „ТИНЕВ ГРУП“ ЕООД. „МЕГАЛАН“

ООД и „БАУЩОФ И МЕТАЛ МАРСИЛ“ ЕООД са с друг получател, а не „КМА 07“ ООД. Фактурата от „СТРОЙРЕНТ“ ЕООД е използвана два пъти за приспадане на данъчен кредит. Ревизираното лице не представя фактура, издадено от „ПОЛМО-АВТО“ ЕООД, но същата е включена в дневника за продажбите. Фактурите от „ФАКТОР ТРЕЙД“ ЕАД, „ЛАЗАР ДОДОВ ЛТ“ ООД и „ГАЛДИ“ ООД са представени, но при тях е налице разлика между посочените стойности в тях и тези, с които са отчетени в дневника за покупките. Във връзка с тези факти, органите по приходите правилно са извършили корекция на данъчната основа на получените доставки и упражненото право на данъчен кредит.

С оглед изложеното съдът намира, че ревизионният акт в оспорената му част е издаден при правилно приложение на материалния закон и след пълно, всестранно и обективно изясняване на релевантните факти и обстоятелства. Изводите на органите по приходите почиват на съвкупна оценка на всички събрани доказателства, а не на изолирани констатации, поради което възраженията на жалбоподателя се явяват неоснователни. Дължимо е отхвърляне на иницирираното оспорване.

При този изход на спора и с оглед своевременното направеното искане от процесуалния представител на ответника, в полза на НАП следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съдът определя същото в размер на 76,69 евро, съобразно чл. 161, ал. 1, изр. 2 ДОПК и фактическата и правна сложност на делото, както и осъществената процесуална защита от пълномощника на ответника.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, I отделение, 86-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "КМА 07" ООД, ЕИК:[ЕИК], [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от Й. К. А., подадена срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220224005802-091-001/11.08.2025 г., издаден от Г. М. В.-Н. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. И. К. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, който е потвърден частично с Решение № 1543/08.12.2025 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С., в оспорената част, с която допълнително е начислен ДДС за периодите от м. 09.2024 г. до м. 12. 2024 в размер на 66766,88 лв., а непризнатото право на приспадане на данъчен кредит за м. 09 и м. 10 от 2024 г. е определен на 578, 97 лв.

ОСЪЖДА "КМА 07" ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 76,69 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. § 2 ДР на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

СЪДИЯ:

